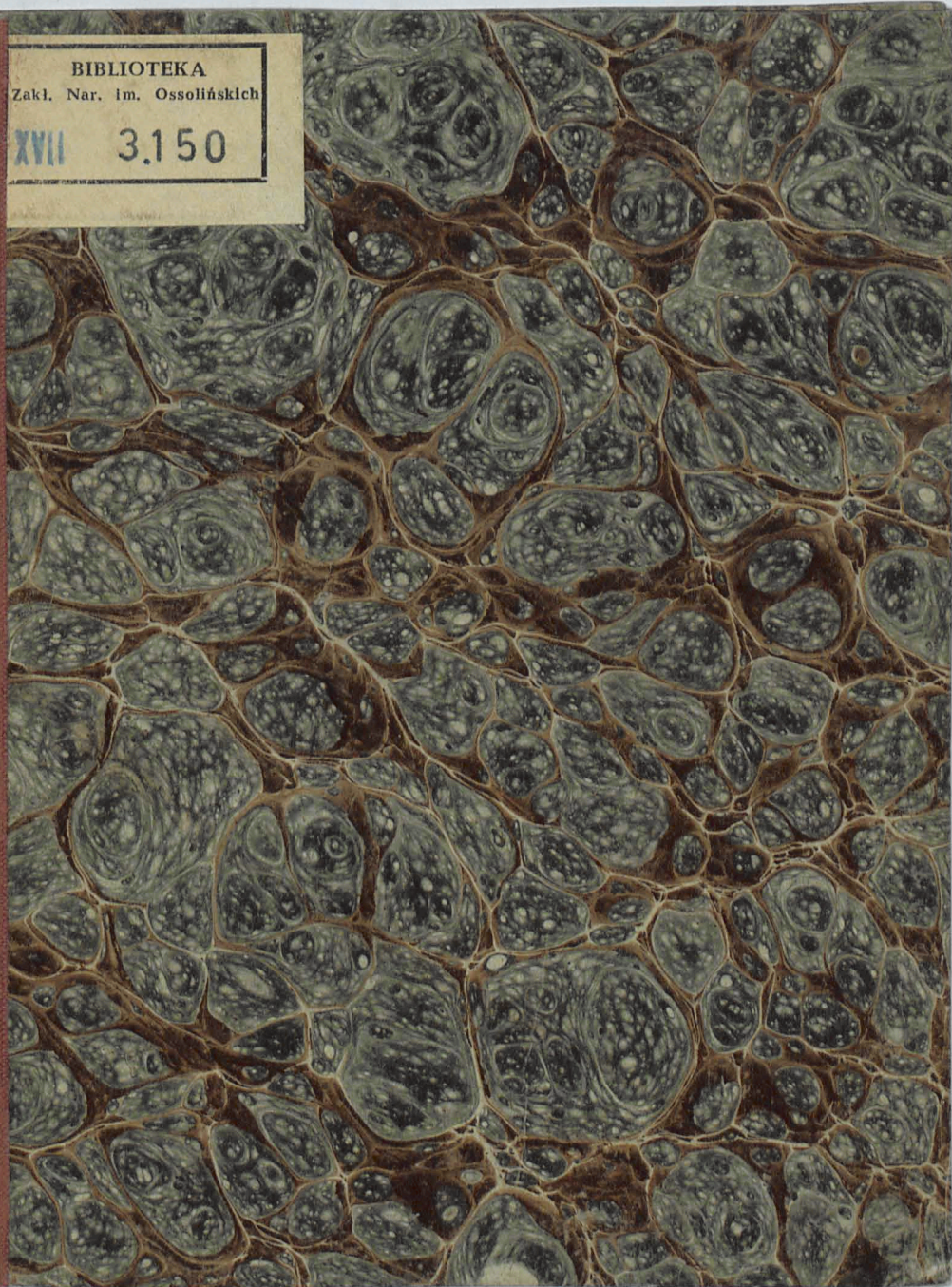

BIBLIOTEKA

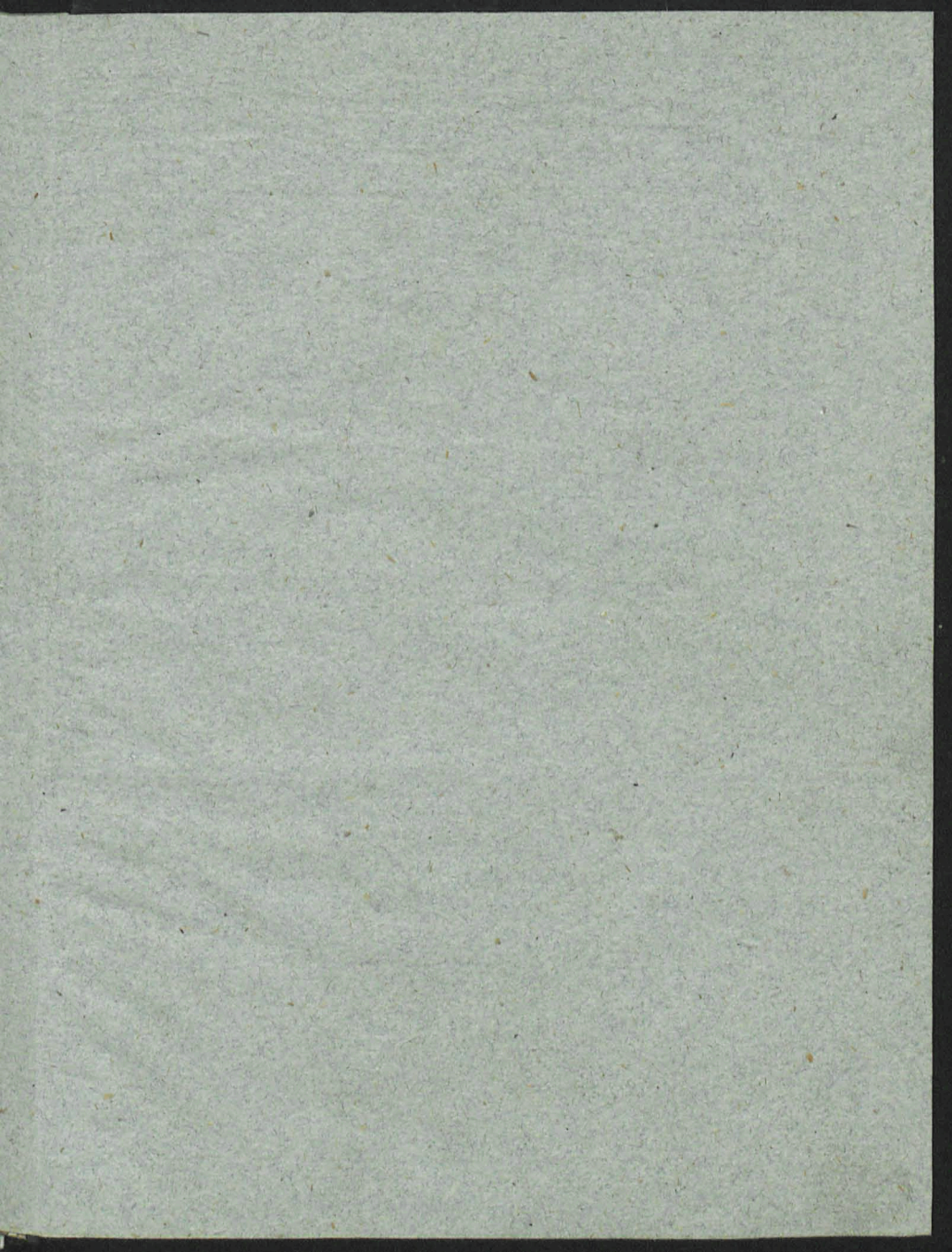
Zakl. Nar. im. Ossolińskich

XVII

3.150

19.599

VP OMINKI
PARNA SKIE,

Ná Wesele

25

F E G O M O S C I

P. GWILHELMA ORSETTEGO.

r

Fey Mości

PANNY KATHARZYNY

CIENIOWICZOWNY,

ROZDAWANE.

Przez

STANISŁAWA ZIOBROWICA, Stud.

Sławney Akademicy Krak.

w Druk. Macieia Jędrzejowczyka / Roku

Pánstiego / 1632.

19.599

PRZEDMOWA,

LUBO

Oddanie Książeczki Wefelney.

POMINKI nie ręką śmiertelną, ale nie-
śmiertelnego dowcipu, śmierci y skąsitelności
nie podległą władzą robione, nie z gory Gre-
ckiey Párnassu, ale z Nauk Wyzwoionych, nie kázde-
mu dostępnego ćwiczenia, przynoszę. Nowy na ten Akt
y aż nie proszony, ale życzliwie gotow vstuszyć Przybył:
ktory nie dlugo bawiąc, vcieśle przygotowane smysły
zwyczajną muzyką Apolliną, chciałem oczy y vsy Wá-
śmościow zábawić; Rozumiem, że tá praca moia będzie
wdsięcznie przyięta, ktora ten Akt dśisieyszy wieczności
poświeciła. Oddaę tedy te krotkie Wiersze Wściom
wsytkim, z ktoremi abym był od Wściow za sluge ży-
czliwego przyięty, proszę.

XVII - 3150 - II

Do Iego Mći PANA MŁODEGO.

IWszysy niechay twe stoły złotem zaścawiaią/
A rozliczne potrawy przed gości wnaścawiaią.
Niech muzyka zápoći tanecznikom czosło/
Niech trunkiem świadczy zdrowie przyiacielskie
Jac przyiacielá z niebá winszuis nowego/ (kolo.
Prziymi Poete w láske á z nim wieršce iego.

Do Iey Mći Pánný Młodey.

WJosno kwitnaca/ kwiateczku mlodości/
Pociecho wieczna zgronádzonych gości.
Tobie May lubo *ORSETTY* młodziemiec/
Przez mie oddaie z rozmarynu wieniec.
Niechay w Młáowym kwitnie *KATHARZYNE*
Nowey małzonki imie w rozmarynie.

Do Iey Mći Pániey Mátki.

NJe tyłkos Pánnie mátko porodziła/
Mes y mátko wnuczetom powiła.
Abys Práwnułow da Bog doczełala/
Lucynác dzisia bedzie winszowála.

Do iey Mći Pánný Siostry.

NJe żálny Nimphy Siostro rodzoney/
Od ciebie w nowy dom rozdzieloney.
X tys sie ná to z nią wrodziła/
Abys nam w cieniu swiat oświeciła.
Przed twemi wroty słońce sie stawi/
X matce nowe poćiechy ziawi.

Do Ich Mćiow PP. Gości.

Nasze Polska ode Wloch kráíow dzieli wiele/
Związáliście to dzisiaj w iedno przyiaciele.
Złączył Kráíow : co rzecze ná to Wenecya :
Dáleko cieni zrzuciła swiatu Sarmácia.

M A Y

Iego Mći Pánu Młodemu
dáie zá vpominek

C I E N.

Ani rák ni pies ogniasty,
Ani też lew płomienisty,

Temu zgoła nie zaśkoda,
Kogo moje cienie zchłoda.

Dármo Pánná gdy nástála,
Zápotniałe pali ciała,
Słońce z Pánną do więzienia
Władziß; iedno idź do cienia.

Cień moy á cień vkochány,
Cień Máiovy cień rożany,
Cień oświecony w vrodę
Dáię, tobie zá ochłode.

Lecz w tym cieniu dziecię stoi,
Ktore gdy ogień nástroj:
Y cień upali tve kości,
Biorę ná świádectwo gości.

W I O S N A
Iey Mèi Pánnie Młodey oddá-
ie w Vpominek,
K W I A T K I.

Nowe z mego ogrodeczá,
Nioſę ſwey Pánnie ſioleczá:

*Kwiateczki dziśia zerwane,
Y od słońcá wychowane.*

*Mam w koszyczku Rozmáryny,
Dla wtęśney KATHARZINY;
Są y Roże sárlatowe,
Y Fiolki purpurowe.*

*Lilie w mleko odziane,
Gwoźdżiki w Rubin vbrane:
Obfite w zapach Nárcyssy,
Y tym zazdrośne Cypryssy.*

*Lecz to wsytko przy tym cieniu,
W táníszym mi chođzi odzieniu:
Zgolá w Pánnie KATHARZYNIE,
Wsytkich źiol vrodzay slynie.*

*Niechoć Máiu do Ogradá,
Jednáć zápláci vrodá:
Ktorychkolwiek chceś ná świećie,
Naydźieś kwiatki w iednym kwiecie.*

Ná Imię Iey Mći Pánny
KATHARZYNY.

*W tymes z Pátronką twoią Pánno niezównalá,
Ześ ty mny zádálá oná ie ćierpiálá,
Zádálás y zránílás serce ORSETTEGO
Fako mu sie wypláćis z imienia twoiego ?*

Æ N I G M A,
Lubogadká I. M. Pánu Młodemu.

Zboycá zwiázáney słodkości/
Dziłim śiodłem niewinności/
Niegdy członeczki piástował/
Ktorych zebem nie zepsował.
Dotąd to zá dziwy miano/
Y zá cudá poczytano :
Inszy kształt rzeczy nástaie/
Jeździec zboycy tyl podáie.

A Iey Mći Pánnie Młodey
Druga.

Bez czego nie może ciało
Bydź do niego dziś przysłało :

Jeno słońca poczekamy/
Ciało z cienia przywitamy.

ZAMKNIE NIE.

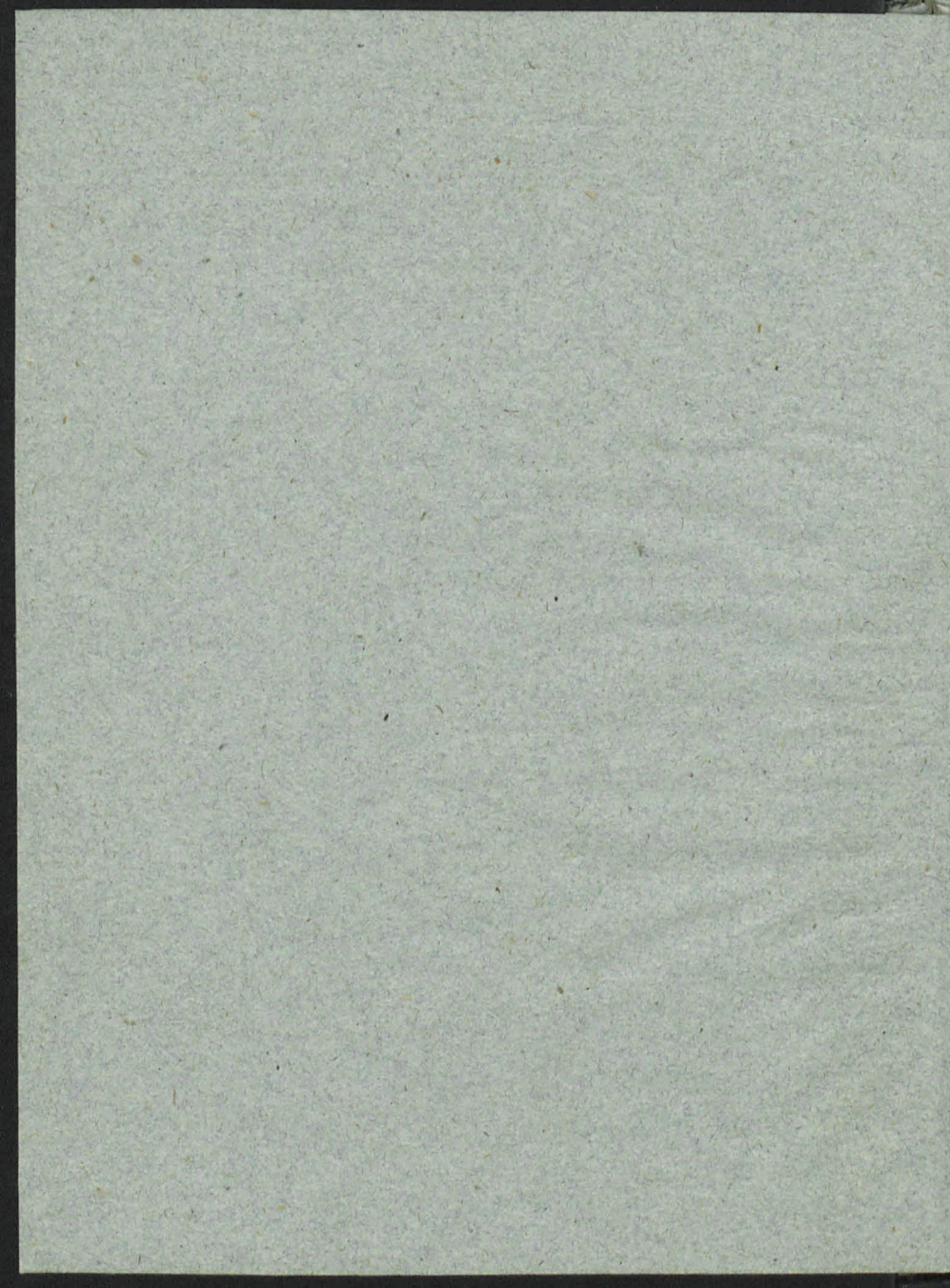
Pisałem y służyłem wam na to wesele,
Daj Boże by trzymało was tak spólnie wiele
Lat: aż teraz Cypryſsy w ogrodzie sążone,
Będą pędem stárości na ziem obalone.

Vxor tua sicut vitis abundans, in late-
ribus domus tuæ. Psal. 322.

6416/24

6416

24

